

**Francisci Monacelli Eugubini J. U. D. Protonotarii
Apostolici, olim Ecclesiæ Venusinæ, ac deinde Æsinatis
Vicarii Generalis, &c. Formularium Legale Practicum Fori
Ecclesiastici**

In Quo Formulæ Expeditionum usufrequentium de his, quæ pertinent ad
Officium Judicis nobile, continentur ; Opus Episcopis, Vicariis Generalibus,
Aliisque Iurisdictionem quasi Episcopalem exercentibus: necnon
Confessariis, Parochis, Cancellariis, cæterisque in dicto Foro versantibus,
apprimè utile ...

Monacellus, Franciscus

Venetiis, 1706

Decretum Innoc. XII. de Regul. ejectis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62406)

Item per eadem Indulta licentiam non tribui promovendi quempiam ad Patrimonii titulum, nisi ad normam Concilii Tridentini sess. 21. cap. 2. Eos verò omnes, qui ab Apostolica Sede facultates obtinent conferendi Ordines extratempora, vel aliis respectivè tribuendi licentiam, ut conferant, maxime cavere debere, ne præscriptos sibi in iisdem facultatibus limites, cujusvis consuetudinis, aut exempli prætextu transgrediantur.

Hæc autem omnia, & singula suprascripta Decreta, audita ex me integra eorum relatione, Sanctis D.N. laudavit, & approbavit, ac tam in Dataria, & Secretaria Brevium, quàm à cæteris omnibus Ministris, & Officialibus Curia, ad quos pertinet, perpetuò, & inviolabiliter servari mandavit, sublata omnibus quacumque facultate prædicta Indulta aliter, quàm ad formam eorundem Decretorum in posterum expediendi.

Hæc die 14. Decembris 1693.

Carolus Augustinus Fabronius Secret.

Ad Decretum de Ejectis, & Ejiciendis Congreg. Deputatæ ab Innoc. XII.

S U M M A R I U M.

1. Regulares recurrentes recto tramite ad Urbem à gravaminibus Superiorum sine eorum licentia non incurruni pœnas Apostasie: Si autem levi ex causa, & temerè hoc facerent, ad Superiorem remittuntur puniendi.
2. Regulares, qui Monasteria relinquunt prætextu dicendi de nullitate professionis, non audiuntur nisi redeant ad Clausura.
3. Fallit regula in verè Apostatis, quibus ut redeant ad bonam frugem conceditur gratia transeundi ad aliam Religionem.

4. Religiosi professi non possunt à Religione ejici sub prætextu, quod laborent morbo incurabili, relicto tempore professionis, nisi adsit statutum speciale à Papa confirmatum.
5. Statutum hujusmodi non suffragatur, si morbus incurabilis superveniat post professionem.
6. Presbyteri sæculares Congregationis Doctrinae Christianæ Urbis post votum emissum perseverantia non possunt Congregationem relinquere absque dispensatione Apostolica.
7. Presbyteri sæculares Congregationis Oratorii, non possunt ab Episcopo à Congregatione extrahi, neque ab observatione instituti removeri, & exturbari.
8. Perpetuò oblati non possunt à Religione recedere, Et n. 9.

Instantibus Procuratoribus Generalibus Religiosorum Ordinum pro moderatione Decretorum de Apostatis, & Ejectis editorum à Sac. Congreg. Concilii, & à san. mem. Urbano Papa VIII. anno 1624. confirmatorum, ut facilius modus incorrigibiles ejiciendi præscribatur, Sac. Congreg. à Sanctissimo D. N. Innoc. Papa XII. super præmissis particulariter deputata, Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium Carpinei, Casanate, Mariscotti, de Norfolkia, de Laurea, de Aguirre, & Colloredi, perpenfis eorundem Procuratorum Generalium votis, ne consortio morbidarum pecudum cæteræ corrumpantur, & remedia hucusque ad sanitatem oblata male affectis officiant magis, quam profint, maturo examine, zelo Regularis disciplinae conservandæ, censuit, statuit, & auctoritate ejusdem Sanctissimi D. N. sibi specialiter attributa, hæc in posterum servanda decrevit.

1. Quod

1. Quod firmis, ac in suo robore semper manentibus prædictis Decretis de Apostatis, etiam secundum eam partem ubi agitur de Ejectis, & Ejiciendis, tamquam Sac. Canonibus, & communi SS. Patrum menti conformibus, quoad Ejectos eadem servantur, quæ in alio simili Decreto hac præsentis die emanato de Apostatis, & fugitivis statuta sunt, & Indulta; quodque ad præscriptam legem sa. me. Greg. IX. in cap. fin. de Regul. annuatim fugitivi requirantur, & respectivè cogantur ad Claustra reverti.
2. Quod annus integer, qui in prædictis Decretis anni 1624. præscribitur in penitentia, & jejunio ad ejiciendos incorrigibiles, ad sex tantum menses continuos in posterum coarctetur, & restringatur.
3. Quod facultas Generalibus Ordinibus de consilio, & assensu sex ex gravioribus Religiosis in singulis Capitulis, & Congregationibus Generalibus ad Causas Ejiciendorum eligendis, attributa, extendatur etiam ad quoscunque Provinciales, qui electis pariter in Congregationibus Provincialibus sex gravibus ex propria Provincia Religiosis à Generali confirmandis, de illorum consilio, & assensu, causas hujusmodi cognoscant, & ad effectum ejiciendi incorrigibiles suæ Provinciæ, & dictionem pronuntiandi, accedente approbatione Generalis, definiant, salva semper Sanctæ Sedis, & Sac. Congregat. Concilii, in casu recursus, & appellationis auctoritate.
4. Quod in posterum Processus conficiantur juxta regulas, Constitutiones, Ordinationes, & stylum cujusque Ordinis, & Religionis, donec fuerit à Sac. Congreg. provisum.
5. At quia nimia sine delectu facilitas recipiendi quoscunque Religionis ingressum petentes, & à Religione forsitan alienos, duram satis tractu temporis necessitatem parit eosdem à Claustis ejiciendi, ne hujusmodi semina, quæ à principio ad fructum faciendum cadunt in terram bonam, paulatim contaminata inordinatis moribus usque ad incorrigibilitatem succrescant in paleas, eadem Sac. Congregatio, annuente Sanctis. D. N. sub interminatione Divini judicii, nec non privationis vocis activæ, & passivæ, ac Dignitatum, & officiorum obtentorum, cum inhabilitate ad eadem in posterum obtinenda, quibuscunque prædictorum Ordinum Superioribus districtè præcipit, & mandat, omnia, & singula Decreta san. mem. Clem. VIII. registrata post Decretum san. mem. Urbani VIII. de Apostatis, & ejectis incipien. Regularis, Sanctissimus, & Nullus, unà cum aliis subsequentiibus Decretis, provisionibus, ordinationibus, & respectivè moderationibus, bis in anno legi, eadem ad unguem servari, pœnas in eisdem contentas innovari, & Capitibus Ordinum intimari, ne hujusmodi Decretorum transgressores, qui in lege gloriantur, per prævaricationem legis Deum inhonorent, & ne militiæ Christi adscripti tam de facili fiant desertores, ac profugi.

Datum Romæ die 24. Julii 1694.

G. Card. Mariscottus Propæfectus.

Loco * Sigilli.

R. Pallavicinus Sac. Congr. Conc. Secr.

(Et sequitur publicatio dicti Decreti.)

A D.

ADNOTATIONES.

I DE APOSTATIS. Regulares recurrentes recto tramite ad Urbem à gravaminibus suorum Superiorum, non incurrent poenas Apostasiæ, ex quo discesserint sine eorum Superiorum obedientia, dummodo non vagent, & se præsentent R. P. D. Secretario Sac. Congregationis, nec ideo molestandi sunt, ut advertit Nicol. Lucubr. can. lib. 3. tit. 31. de Regular. post n. 43. ubi plura Sac. Congregat. Decreta refert, & nuper decimum fuit ab eadem Sac. Congreg. in Valentina Lectoratus 6. & 27. Junii 1698. referente clar. mem. Card. Petruccio. Si tamen temerè, leviq; ex causa Urbem pererent, seu Curiam absque sui Superioris licentia, ad eundem Superiorem remittendi essent plectendi, juxta Decretum Sac. Congreg. Episcop. & Regular. per extensum relatum à Fagnan. in cap. de Priore num. 38. de appellat.

2. Hi autem Regulares, qui è Claustris egrediuntur, & Monasteria relinquunt (retento, vel dimisso habitu) prætextu nullitatis professionis, non audiuntur (quamvis ad Urbem accedant) super eadem prætexta nullitate ex quacunque causa, nisi prius redeant ad Claustra, juxta dispositionem Concilii Trident. sess. 25. cap. 19. de Regular. ut sæpè sæpius respondit Sac. Congr. Concilii, & recentè in Bononien. 4. Junii 1689. Claramonten. 29. Novemb. 1692. & in Giennen. 9. Aprilis 1701. etiamsi egressi vellent transire ad aliam Religionem, ut declaravit Sac. Congr. Episcop. in Provincia Beticæ 30. Aprilis 1700. & plenè tradit Don. prax. rer. Regular. tom. 2. tr. 12. quæst. 11. immò & si tanquam incorrigibiles servata forma Const. Apostolicarum fuissent ejecti, Sac. Congr. Concilii in Papien. 15. Martii 1692.

3. Fallit tamen non semel hæc regula in Regularibus verè Apostatis, & diu extra Claustra dimisso habitu more sæcularium in terris Hæreticorum vagantibus: quibus ut ad Religionem, & in sinum piæ Matris Ecclesiæ (ut sæpè cupiunt) redire alliciantur, solet Sac. Pœnitentiaria Urbis (cui ad hunc effectum preces porrigun-

tur) facto verbo cum Santissimo rescripto indulgere, ut invento benevolo Receptore (si ad propriam remeare formident) ad quancunque aliam Religionem, & aliquando (at rarò) etiam non Claustralem transire valeant, ut bis, terque obtentum vidi, ad terminos indulti generalis Innoc. XII. de anno 1694. emanati.

4. Item Religiosi professi non possunt ejici à Religione prætextu, quod ante illorum receptionem occultè laborarent morbo gallico, lepra, vel alia luent contagiosa, quam tacuerint: quia de jure communi nulla est ægritudo etiam morbifera, quæ annihilat professionem, & probat Donat. de Regular. tom. 4. par. 1. tract. 3. de qualitat. recipiend. quæst. 25. num. 6. seqq. & quod proinde horum ejectiones sint nullæ, declaravit nuper Sac. Congr. Concilii in Siracusana Ejectionis 1. Septembr. & in Cameracen. Ejectionis 22. Decembr. 1691. Nisi tamen adesset speciale statutum Religionis à Papa confirmatum, quod asserunt habere Capuccini, Passer. de stat. hom. tom. 3. quæst. 189. art. 10. insp. 4. n. 155. & trib. seq.

5. Verùm nec tale privilegium suffragaretur, si post professionem emissam unam, vel alteram ex infirmitatibus per statutum expressis, & exceptis incurrerent: quia tunc nec Religiosus ita infirmus posset è Claustris egredi, nec Religio illum dimittere, ut respondit Sac. Congr. Episcop. in una Capuccinorum 5. Septembr. 1692. pro Fr. Secundo à S. Damiano, qui cum diu profugus à Religione vagasset, & declarari se non teneri ad Religionem redire, neque Religionem illum recipere (ex quo morbo gallico incurabili laboraret) petiisset, sub dicta die prodit rescriptum: teneri redire, & Superiores teneri recipere.

6. Item Presbyteri Congregationis sæcularis Clericorum Doctrinæ Christianæ, cum simplici perseverantiæ proposito in Urbe institutæ, & à Paulo V. confirmatæ: si votum perseverantiæ (quod ad præscriptum Constitutionum est eis liberum, & arbitrarium) emiserint, non possunt amplius absque dispensatione Apostolica à dicta Congregatione egredi, neque dimitti, ut declaravit Sac.

Sacr. Cong. Conc. in Romana voti perseverantiae 29. Jan. 1701.

7. Item Presbyteri Congregationis Oratorii S. Philippi Nerii, licet iustitiam ordinariae jurisdictioni Episcoporum; non possunt tamen hi, sub quovis praetextu, aut quæsito colore illorum personas à Congregatione, in quam ingressi, & admissi reperiuntur, extrahere, nec ab observatione sui instituti removere, & exturbare, prout speciali Indulto sub datum 8. Julii 1622. Gregor. XV. inhibuit his verbis -- Quocirca universis, & singulis locorum Ordinariis, ne ullam dictae Congregationis Domum nisi juxta statutorum praedictorum formam, & tenorem, nec aliter nec alio modo visitare, minusve quovis casu pro tempore contingente, ac sub quovis praetextu, aut quæsito colore aliquam ipsius Congregationis personam è dicta Congregatione extrahere, aut ab observatione sui instituti removere audeant, seu praesumant, auctoritate, & tenore praedictis interdiximus, & prohibemus.

8. Item Oblati, qui se suaque omnia perpetuo, & irrevocabiliter obtulerint Monasterio mediante publico contractu, & juramento, ac obedientiam Monachalem promiserint, non possunt à Religione recedere absque dispensatione Apostolica, quia hujusmodi oblatio, & promissio est species professionis, Abb. in cap. quod à te num. 5. de Cleric. conjug. ibi. -- Quando quid intravit Religionem, & non fecit professionem, quia fuit Oblatus, dando se, & sua plenè Monasterio, & iste amplius non revocatur, est enim quasi servus Monasterii.

Felin. in cap. in praesentia nu. 4. de probat. ibi. -- Oblati verò aliquando portant habitum, aliquando non, vel differentem, & possunt recedere, nisi sunt perpetuo Oblati, quo casu equiparantur aliis professis.

Innoc. in cap. consuluit, qui Cleric. vel vocent. ibi. -- Nisi obedientiam Monachalem promiserint, puta quia omni sua velun-

tati renunciarent, & omnia committerent voluntati Abbatis, quia tunc talis obedientia pro professione sufficeret.

9. Nec dicatur auctoritates praedictas procedere juxta terminos, & dispositionem juris communis antiqui: quia quoad Oblatos Concil. Trid. nihil innovavit: & cum Canonistis mox laudatis tenet modernus Donat. prax. rer. Regular. tot. 2. tract. 13. de oblat. quæst. 21. num. 4. & 5. ibi -- Oblati sunt viri Religiosi saltem largè, cum se, suaque omnia perpetuo, & irrevocabiliter obtulerint Monasterio medio publico contractu, & juramento, quo fit ut hi sint magis adstricti Monasterio, quam alii per solemnem professionem, & hanc sententiam secuta est Sac. Congreg. Episc. in Brixien. 31. Januarii 1698. referente clar. mem. Card. Petruccio, & hinc oritur, quod percutientes, vulnerantes, vel occidentes eosdem Oblatos incurrant in excommunicationem contentam in cap. si quis suadente 29. 17. qu. 4. dummodo habitum gestent, Sac. Congreg. Conc. in Anglonen. 8. Julii 1690.

Innocentii XII. Constitut.
X L I V.

Qua plura declarantur, ac praescribuntur pro tollendis abusibus circa Ordinum collationem.

S U M M A R I U M.

1. Onera Missarum Beneficio injuncta in calculandis redditibus non detrahuntur.
2. Quae sint onera detrahenda, ostenditur.